

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **Ing. O.M., R.**, zast. JUDr. Š.M., advokátom so sídlom AK H., R. proti žalovanej: **M.K.**, nar. X., Z., R., zast. JUDr. I.V., advokátom so sídlom F., K., **o zaplatenie 99 000,-- Sk s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. marca 2007, č.k. 10Cb/3/2005-71, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. marca 2007, č.k. 10Cb 3/2005-71, sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej na účet zástupcu náhradu trov konania vo výške 3 840,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. marca 2007, č.k. 10Cb 3/2005-71 zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach z 12. októbra 2004, č.k. 10Zm 18/2004 zrušil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanej trovy konania v sume 26 796,-- Sk na účet zástupcu.

Zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť na účet súdu sumu 4 950,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou žiadal, aby súd vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi

99 000,-- Sk zmenkovej istiny so 6% úrokom od 28. októbra 2002 do zaplatenia, zmenkovú odmenu v sume 297,-- Sk a nahradiť mu trovy konania vo výške 12 502,-- Sk.

Prvostupňový súd žalobe vyhovel a dňa 12. októbra 2004 vydal zmenkový platobný rozkaz, č.k. 10Zm 18/2004.

Žalovaná v zákonom stanovenej lehote podala proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky.

Súd prvého stupňa nariadil prejednanie veci na pojednávaní, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s obsahom zmenky a zistil, že žalovaná vystavila 7. septembra 2002 v R. zmenku „bez protestu“ s tým, že zaplatí žalobcovi sumu 99 000,-- Sk dňa 27. októbra 2002 v R.. Žalobca uviedol, že zmenka slúžila na zabezpečenie jeho pohľadávky voči žalovanej z ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej sumu 99 000,-- Sk. Túto sumu poskytol žalovanej prostredníctvom jej manžela, ktorému sumu pôžičky odovzdal na žalobcovej chate V. v R. - časti K., výmenou za vypísanú a potvrdenú zmenku.

Prvostupňový súd vyhovel návrhu a vydal zmenkový platobný rozkaz 12. októbra 2004, sp.zn. 10Zm 18/2004.

Podľa ust. § 175 ods. 2 O.s.p. ak odporca podá námietky, samosudca nariadi pojednávanie na ich prejednanie, na námietky podané neskôr však už nemožno prihliadnuť.

Z koncentračnej zásady v zmenkovom konaní vyplýva, že súd sa môže zaoberať len tými námietkami, ktoré žalovaný uplatní v zákonnej lehote na ich podanie a na ďalšie námietky vznesené po trojdňovej lehote nemôže prihliadnuť. Žalovaná v námietkach udala dva dôvody, pre ktoré nárok žalobcu nie je po práve - že za zmenku sa platilo a že zanikla splnením pohľadávka, ktorá bola zabezpečená zmenkou.

Žalovaná uviedla, že na zmenku nič neplatila, zaplatila však pohľadávku žalobcu vyplývajúcu jej z ústnej zmluvy o pôžičke. Túto skutočnosť preukazovala listinnými dôkazmi a tiež svedkami, ktorí boli v konaní aj vypočutí. V konaní žalovaná namietala aj to, že zmenka nebola vyplnená, keď ju u notára podpisovala a jej podpis bol notársky overený. Týmito ďalšími námietkami sa súd v konaní už nemohol zaoberať, pretože boli uplatnené po zákonom stanovenej lehote na podanie námietok.

Prvostupňový súd námietky žalovanej, týkajúce sa nevyplnenia zmenky, vznesené po zákonom stanovenej lehote, už nemohol k nim prihliadať a zmenku predloženú žalobcom, ktorá mala všetky náležitosti vlastnej zmenky podľa § 75 cit. zák., považoval za platnú.

Keďže žalovaná uviedla, že na zmenku neplatila, súd preto v tejto časti dokazovanie nevykonával a zaoberal sa len zisťovaním, či existuje ešte povinnosť odporkyne zmenku zaplatiť.

Z výpovede žalobcu i žalovanej je nesporné, že žalovaná vystavila v prospech žalobcu dve zmenky na sumu 204 000,-- Sk a 99 000,-- Sk, ktoré slúžili na zabezpečenie pohľadávky žalobcu z poskytnutých pôžičiek. Výška pôžičiek bola sporná, pretože žalobca tvrdil, že poskytol žalovanej pôžičky vo výške ako je uvedená v zmenkách, žalovaná však tvrdila, že si požičala 26. júna 2002 sumu 170 000,-- Sk a 27. októbra 2002 sumu 90 000,-- Sk, ktoré mala vrátiť s dohodnutým 20% ročným úrokom.

Žalobca tvrdil, že žalovaná nesplatila poskytnutú pôžičku. Žalovaná uviedla, že žalobca jej nechcel vydať potvrdenie o prevzatých splátkach dlhu a predložila prehľad splátok, ktorými preukazovala, že poskytnuté pôžičky spolu s úrokom žalobcovi zaplatila. Predložila potvrdenie o prevzatí poslednej splátky dlhu 18. júla 2003 v sume 50 000,-- Sk, pričom prvostupňový súd sa oboznámil s obsahom originálu potvrdenia žalobcu v pripojenom spise tunajšieho súdu 3Cb 1/2007 o prijatí prvej splátky 26. júla 2002 v sume 17 000,-- Sk a s prihliadnutím na výpoveď svedka Ing. B. mal súd prvého stupňa za preukázané, že splátky pôžičiek tak, ako ich prehľad predložila žalovaná, v skutočnosti vykonala a teda poskytnuté pôžičky zaplatila.

Žalobca v konaní na súde prvého stupňa tvrdil, že žalovanej poskytol ešte skôr inú pôžičku. Toto tvrdenie nepreukázal, pričom v jeho výpovedi sú rozpory v tvrdeniach o výške, splátkach a zaistení tejto pôžičky v tomto konaní a v spore 3Cb 1/2007. Preto súd prvého stupňa k týmto tvrdeniam neprihliadol.

Keďže zmenka vystavená žalovanou mala slúžiť na zabezpečenie pohľadávky žalobcu zo zmluvy o pôžičke a v konaní žalovaná preukázala, že tento dlh uhradila, zanikla tak zaistovaná pohľadávka a tým zanikol aj dôvod zmenky. Preto prvostupňový súd vydaný zmenkový platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi, t.j. žalovanej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby sám vo veci rozhodol z týchto dôvodov:

V konaní boli vypočutí najmä najbližší rodinní príslušníci žalovanej, a preto ich výpovede sa stávajú nedôveryhodnými, ak žalovaná riadne plnila pôžičku podľa jednotlivých súm, po poslednej splátke si mala vyžiadať predmetnú zmenku od žalobcu a následne ju

znehodnotiť. V prípade, že žalobca zmenku nechcel vrátiť, mala sa obrátiť na orgány činné v trestnom konaní.

Odvolať má za nespravodlivé, aby uhrádzal súdne poplatky, keď žalovaná vlastní s manželom mäsiarstvo v okresnom meste, taktiež sú vlastníci rodinného domu a osobného automobilu a iných drahých vecí.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila a uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. Námietky žalobcu žalovaná považuje za irelevantné, subjektívne hodnotiace vykonané dokazovanie, a preto ho navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd považuje vykonané dokazovanie za dostatočné a následné právne závery súdu prvého stupňa vyvedené z písomných dôkazov, ako i svedeckých výpovedí svedkov, za vecne správne.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri svojom rozhodnutí v rámci koncentračnej zásady (§ 175 ods. 3 O.s.p.) prejednal námietky žalovanej, uvedené v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, sp.zn. 10Zm 18/2004 z 12. októbra 2004.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že žalovaná v konaní na súde prvého stupňa preukázala, že pôžičku poskytnutú žalobcom v dohodnutých splátkach žalobcovi uhradila s dohodnutým úrokom.

Žalobca v odvolaní namietal dôveryhodnosť svedeckých výpovedí, avšak žiadne relevantné dôkazy v odvolaní neuviedol, ani nepredložil, a preto odvolací súd k nim nemohol prihliadnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a poukazuje pritom na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v konaní a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi, t.j. žalovanej.

Trovy odvolacieho konania spočívajú z trov právneho zastúpenia žalovanej za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu vo výške 3 650,-- Sk a 1x režijný paušál v sume 190,-- Sk, spolu 3 840,-- Sk (vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmene a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. januára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.